

hvad de mener, så befolkningen til enhver tid ved, hvad partierne mener om det pågældende spørgsmål.

Så vil jeg gerne sige tak til hr. Søren Søndergaard for hans tale for et øjeblik siden. Den overdrivelse, som hr. Søren Søndergaard lagde ind i sin tale, viste med al ønskelig tydelighed, hvad der er forskellen på Enhedslisten og Fremskridtspartiet, og jeg synes, hr. Søren Søndergaards tale sagde mere om hr. Søren Søndergaard end om Fremskridtspartiet.

Det er et stadig stigende antal udlændinge, der hvert år får dansk indfødsret. Vi er nu oppe på ca. 3.000 om året, og det er for mange efter Fremskridtspartiets opfattelse. I vort forslag har vi sat tallet til 1.000 om året. Det kunne måske godt have været et andet tal, men 1.000 er i hvert fald rimeligt i forhold til, hvor mange der får dansk indfødsret i dag.

Det er nødvendigt, at vi får begrænset antallet. Det at få dansk statsborgerskab er noget så værdifuldt, at Folketinget ikke bare skal strø statsborgerskaber ud med rund hånd, og det er jo det, der sker gang på gang, når vi har de store forslag med ca. 1.000 personer, der søger om dansk statsborgerskab. Man kan end ikke diskutere forslagene her i Folketinget, man kan ikke engang pille et par stykker ud, hvor der kunne sættes spørgsmålstegn ved, om de overhovedet var berettigede til at få dansk statsborgerskab. Næh, alle partier her i Folketinget undtagen Fremskridtspartiet stemmer for, at de alle sammen skal have dansk statsborgerskab.

Hvis der er flere, der søger om dansk statsborgerskab, end kvoten i forslaget tilsiger, er det klart, at så skal man udvælge dem, der er bedst egnede til at få dansk statsborgerskab, og de øvrige må vente til året efter.

Forslaget er simpelt hen et forsøg på at at sætte en grænse for, hvor mange personer der kan få dansk statsborgerskab, og vi håber, at det forsøg vil lykkes en dag. Vi håber, at i hvert fald et flertal af Folketingets partier en skønne dag får øjnene op for, at det er nødvendigt, og indtil det sker, kan jeg love også fru Anne Baastrup, at vi vil genfremsætte forslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Indfødsretsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 27:

Forslag til folketingsbeslutning om styrkelse af kravene til opnåelse af dansk statsborgerskab.

Af Tom Behnke (FP) m.fl.
(FremSAT 24/10 95).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Bjørn Westh):

I lighed med beslutningsforslag nr. B 25 er dette beslutningsforslag en stort set uændret genfremsættelse, nemlig af forslag til folketingsbeslutning nr. B 113 fra Fremskridtspartiet, som blev behandlet her i Tinget i foråret og blev forkastet af alle partier bortset fra Fremskridtspartiet.

Dette beslutningsforslag går ud på at ændre cirkulæret om dansk indfødsret af 6. februar 1992 med den virkning, at det vil blive langt vanskeligere at få dansk indfødsret ved naturalisation.

I forbindelse med behandling af det forrige beslutningsforslag fra Fremskridtspartiet gjorde jeg her fra talerstolen opmærksom på, at et flertal i Indfødsretsudvalget allerede havde besluttet at skærpe kravene for så vidt angår kriminalitet. Disse nye retningslinjer er foreløbig gældende for de næste par år, og jeg er tilfreds med, at der frem til 1997 er ro om dette spørgsmål. Jeg har endvidere forstået, at Indfødsretsudvalget løbende fortsætter drøftelserne om eventuelle justeringer af de andre kriterier for opnåelse af dansk indfødsret, og disse drøftelser deltager regeringen gerne i.

Som det er sagt før i forbindelse med behandlingen af disse beslutningsforslag, kan regeringen imidlertid ikke støtte de vidtgående skærper af naturalisationsbetingelserne, der lægges op til fra Fremskridtspartiets side.

Poul Qvist Jørgensen (S):

I såvel forslag nr. B 25 som nu i forslag nr. B 27 skal vi åbenbart endnu engang høre den hykleriske røst fra fortiden, som indeholder usandheder – ja, nogle vil sige løgne.

Jeg vil godt sige – og det bliver lidt en gentagelse af det, hr. Søren Søndergaard var inde på – at der for mig at se er en påfaldende mangel på logik og sammenhæng mellem fremsættelsen af nr. B 25 og nr. B 27. Det kan selvfølgelig være, fordi jeg ikke er klog nok, men det må i givet fald være enten det ene eller det andet. Det er vist noget værre rod, men o.k.

Som det allerede er sagt, er dette beslutningsforslag en genfremsættelse. Alle partier undtagen Fremskridtspartiet selv afviste det den 31. maj i år, og når Fremskridtspartiet nu er på banen igen i decimeret udgave, må der vel være tale om endnu et paradeforslag. Jeg tillader mig at forudse, at resultatet i dag vil blive det samme som i maj og ved en tilsvarende behandling i 1994, nemlig at et stort flertal vil forkaste forslaget.

Det er ikke normal dansk praksis, at Folketinget lovgiver ved at skrive cirkulærer for ministrene, og det er heller ikke en praksis, som Socialdemokratiet ønsker indført.

Med hensyn til arbejdet i Folketingets Indfødsretsudvalg vil jeg pege på, at et flertal her allerede har ønsket og i enighed har forhandlet sig til rette om at skærpe nogle af kravene til ansøgerne, især angående kriminelle handlinger, og som ministeren også nævnte, er disse ændrede retningslinjer også indført. Også af den grund ser Socialdemokratiet ingen grund til at støtte dette beslutningsforslag.

Jeg skal huske at sige, at det, jeg her har givet udtryk for, også er en melding fra CD, der ikke kan være til stede ved behandlingen af forslaget.

Jeg kan ikke undlade at sige, at det i virkeligheden er en anelse frustrerende for øns forsøg på at arbejde med en vis grad af saglighed i dette Ting, når man kan notere sig, at forslagsstillerne end ikke har gidet gøre sig den ulejlighed at læse deres egne bemærkninger til forslaget igennem og måske opdatere dem og fjerne de værste forældelser. Det havde været ønskeligt, om man havde ydet den indsats.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Jeg har fuld forståelse for, at Socialdemokratiets ordfører ikke har bedre argumenter for at afvise forslaget.

Det blev sagt, at forslaget er ulogisk i forhold til det forslag, vi netop har behandlet, nemlig nr. B 25 om kvoteordningen. Der er intet ulogisk i, at man både stiller et kvalitativt krav og et kvantitativt krav, overhovedet ikke. Vi kan godt fastsætte en kvote på f.eks. 1.000 om året og sige, at de 1.000 også skal opfylde de kriterier, vi fastsætter. Det er der intet ulogisk i. Tværtimod er det meget, meget logisk, at vi her i Folketinget, som har ansvaret for, hvilke personer der får dansk statsborgerskab, stiller krav om, at de personer f.eks. ikke har begået grovere kriminalitet, at de kan forsørge sig selv, osv.

Det er meget logisk at gøre det, og det kan nemt forenes med en antalsmæssig begrænsning. Det er der ingen problemer i, og det er bestemt ikke ulogisk. Men hvis det er det eneste argument, Socialdemokratiet har for at afvise forslaget, må vi tage hatten af for det.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Hvis vi nu forestiller os, at der er 2.000, som opfylder de meget strenge krav, som Fremskridtspartiet vil stille, hvordan vælger man så de 1.000 ud? Skal det ske ved lodtrækning? Er det virkelig sådan, at Fremskridtspartiets megen snak om, hvilken gave det er at få dansk statsborgerskab, er noget, der skal afgøres ved hjælp af lodtrækning?

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Nu er vi ikke sådan i Fremskridtspartiet, at vi vil overlade tingene til tilfældig lodtrækning. Det, der kommer til at blive tilfældet, er, at man ser på, hvem der er bedst egnet, altså i første omgang hvem der opfylder kriterierne for at opnå statsborgerskab. Og vi mener bestemt ikke, det er meget, meget strenge kriterier, vi har anført i vores forslag. Det er kriterier, som vi mener er nødvendige, og som vi havde håbet kunne få flertal i Folketinget.

Der blev spurgt: Hvad skal der gøres, hvis der er flere end anført i kvoten, der søger om statsborgerskab og opfylder kriterierne, så de er egnede til at få statsborgerskab? Hvordan skal vi så finde ud af, hvem der skal have det? Jamen det er da logisk. Det er selvfølgelig dem, der har været her længst tid, som først skal have statsborgerskab.

(Kort bemærkning).

Poul Qvist Jørgensen (S):

Jeg forstår, at Fremskridtspartiet mener sig i besiddelse af evner, der nærmer sig det guddommelige.

Jonna Grønver (V):

Venstre kan ikke støtte beslutningsforslaget i den form, det foreligger i her, selv om Venstre ønsker stramninger med hensyn til kriterierne for opnåelse af dansk indfødsret.

Tildeling af dansk indfødsret skal ikke være til ensidig fordel for dem, der erhverver dansk statsborgerskab. Det danske samfund skal også have fordel af den gestus, der vises de udlændinge, der får tildelt dansk statsborgerskab. Dansk statsborgerskab skal således kun tildeles personer, som gennem en årrække via deres handlinger har vist, at de ønsker at blive en positiv del af det danske samfund. Kun på den måde kan de nye danskere få respekt for os, og kun på den måde kan vi få respekt for de nye danskere.

Venstre ønsker stramninger, så det bliver sværere og i nogle tilfælde umuligt at få dansk indfødsret, såfremt ansøgeren har begået kriminalitet her i landet eller i udlandet. Vi ønsker også en skærpelse af sprogkravet, så sproget kommer mere på niveau med sproget hos dem, der har haft deres skolegang i en dansk skole. Vi ønsker desuden en obligatorisk viden om dansk kulturhistorie, kristendom og samfundsobygning, og endelig ønsker vi, at der kun gives indfødsret til personer, der ikke har gæld til det offentlige og i en årrække har forsøret sig selv og deres familie i det danske samfund.

Venstre ønsker kun meget velintegreerede personer tildelt dansk statsborgerskab, og i et samarbejde med andre partier arbejder vi målbevidst for at skaffe flertal for Venstres synspunkter.

Vi kan ikke støtte Fremskridtspartiets beslutningsforslag, som ganske vist indeholder mange af Venstres synspunkter, men ikke bringer os nærmere målet. Venstre har forhandlet sig frem til en aftale med regeringspartierne om kriminelle udlændinge, som derved får sværere ved at opnå dansk indfødsret. Denne aftale løber over 2 år, og i øjeblikket forberedes forhandlinger mellem Venstre, De Konservative og regeringspartierne om en skærpelse af sprogkravet og kravet om selvforsørgelse. Det er den måde, Venstre foretrækker at arbejde på.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Det var en spændende tale, fru Jonna Grønver holdt her, og jeg skal komme tilbage til den og kommentere den yderligere i min afslutning.

Men allerede på nuværende tidspunkt mener jeg, det vil være gavnligt, at vi får tingene lagt frem på bordet: Hvad er det, Venstre ikke kan støtte i Fremskridtspartiets forslag? Hvilke punkter i vores forslag er Venstre uenig i og vil lave om eller helt tage ud? Som jeg hørte den tale, Venstres ordfører holdt, var den næsten skrevet ud fra det, der står i forslaget, så lad os nu én gang for alle få at vide: Hvad er det, Venstre er utilfreds med, ud over at man ikke umiddelbart kan lide forslaget? Hvilke konkrete punkter er det, Venstre ikke kan støtte?

John Vinther (KF):

Heller ikke denne gang kan Det Konservative Folkeparti støtte Fremskridtspartiets beslutningsforslag.

For så vidt angår de kriterier, der stilles op, er det vores opfattelse, at de er for vidtgående og for firkantede, og til glæde for hr. Tom Behnke skal jeg om lidt komme ind på, hvorfor vi mener, de er for vidtgående og for firkantede.

For så vidt angår kriteriet angående kriminelle handlinger, er det jo sådan – som flere ordførere har været inde på – at der mellem regeringspartierne, Venstre og De Konservative er indgået en aftale for de kommende 2 år, og den aftale har vi naturligvis tænkt os at overholde. Men det betyder ingenlunde, at vi ikke stadig har den principielle opfattelse, at kriminalitet skal diskvalificere fra at kunne blive dansk statsborger. Der er selvfølgelig nogle mindstegrænser, man må se på, men i princippet er vi for så vidt enige med Fremskridtspartiet.

For så vidt angår sprogkriteriet, er det nok lidt vel meget at forlange, at de pågældende ansøgere skal beherske dansk på modersmålsniveau. Det må nu engang være meget rimeligt, at man opstiller kriterier om, at de behersker dansk på det niveau, der er naturligt for deres baggrund, men også her er det Det Konservative Folkepartis opfattelse, at der skal ske en skærpelse i forhold til den måde, hvorpå vi administrerer kriteriet på nuværende tidspunkt – men ikke helt så langt, som Fremskridtspartiet ønsker at gå.

Også for så vidt angår kriteriet om selvhjælp – altså om det, vi til daglig kalder tilbagebetalingspligtige ydelser – er det vores opfattelse, at

man principielt skal tilbagebetale den gæld, man har til det offentlige, før man kan blive dansk statsborger. Men Fremskridtspartiet vil tillige lade det omfatte gæld, der er eftergivet, og det er vel næsten for meget at forlange af de mennesker, at de skal betale en gæld, der i øvrigt er dem eftergivet. Det er nok at gå lidt for langt.

Men både for så vidt angår sprogkriteriet og kriteriet om tilbagebetalingspligtige ydelser, er der indgået en aftale mellem regeringspartierne og VK om, at spørgsmålene skal drøftes her i efteråret. Derfor forventer jeg, at justitsministeren i nær fremtid vil indkalde denne kreds af partier til forhandlinger, og så må vi se, om vi kan nå til enighed.

Men som sagt er forslaget fra Fremskridtspartiet for vidtgående og for firkantet, og vi kan ikke støtte det.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Så fik vi rene ord for pengene. Det handler altså om, at Venstre og De Konservative har indgået en aftale med regeringen om, hvilke kriterier der skal lægges til grund, og den aftale er man nødt til at opfylde.

Men hvis jeg tænker lidt tilbage, husker jeg valgkampen ved det sidste folketingsvalg. Netop hr. John Vinther havde meget store annoncer i en række københavnske aviser, hvor hr. John Vinther på alle mulige måder forsøgte at overgå Fremskridtspartiet med hensyn til de strenge krav, der skulle stilles til disse fremmede: Hvor når de skulle have lov til at komme ind i landet, om de skulle have lov til at opnå dansk statsborgerskab, at de skulle udvises, når de havde lavet kriminalitet, osv. Det var nogle store, flotte annoncer, hr. John Vinther fik indrykket, og hr. John Vinther er givetvis blevet valgt på dem. Men det er jo nærmest en overtrædelse af markedsføringsloven, for det er jo ikke det, hr. John Vinther er med til at gennemføre, og det er heller ikke noget, han står ved her i Folketinget.

Men lad mig også sige – for der skal jo også være noget positivt – at hr. John Vinther havde dog trods alt i modsætning til Venstres ordfører nogle konkrete bud på, hvor De Konservative kan være lidt uenige med Fremskridtspartiet. Det glæder jeg mig til at se på, for vi er villige til at rette forslaget til, hvis vi kan få Venstre og De Konservative med. Men lad os nu se, hvor meget det bliver til under udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Jonna Grønver (V):

Selv om Venstre langt hen ad vejen deler mange af beslutningsforslagets synspunkter, vælger Venstre altså at nå målet på en mere konkret måde.

Dette beslutningsforslag er fremsat nu i november 1995. Det blev også fremsat i sidste folketingssamling, i forrige folketingssamling og måske også i årene før; det har jeg ikke undersøgt. Men jeg kan måske på godt vestjysk spørge: Å hwa' æ der så kommen ud af det? Venstre ønsker resultater, og Venstre har i samarbejde med De Konservative formået at bevæge det udlændingepolitiske flertal en lille smule, hvilket nok er lidt af en præstation. Men vi ønsker ikke hele tiden at prale med de ti fugle, vi har på taget. Vi foretrækker at snuppe en af fuglene en gang imellem.

(Kort bemærkning).

John Vinther (KF):

Hr. Tom Behnkes beskyldning om, at jeg har overtrådt markedsføringsloven, har jeg hørt før.

Jeg tror sågar, at hvis man finder fortrykket fra sidste gang, vi behandlede dette forslag, kan man læse stort set den samme indsigelse. Jeg vil også foreslå, at hr. Tom Behnke, når denne behandling er afsluttet, får en udskrift af, hvad jeg sagde for ganske få minutter siden. Da sagde jeg nemlig, at Det Konservative Folkeparti fortsat har den opfattelse, at kriminalitet skal diskvalificere én fra at modtage dansk statsborgerskab. Den holdning har vi stadig, og jeg mener, at det var det, jeg sagde både under valgkampen og under min tale her for ganske få minutter siden.

Men det er jo sådan, at Det Konservative Folkeparti og Fremskridtspartiet har forskellige måder at nå et mål på: Fremskridtspartiet mener, at det er vigtigt at markere sig. Men må jeg erindre om, at selv om Fremskridtspartiet, De Konservative og Venstre stemte for dette beslutningsforslag, ville der stadig ikke være et flertal, og vi ville stadig ingen resultater have nået, og dér er det altså sådan, at Det Konservative Folkeparti i samarbejde med Venstre har formået at få flyttet regeringspartierne et lille skridt i den rigtige retning. Og vi mener altså, det er vigtigere at nå nogle resultater end blot at stå her og markere nogle synspunkter, som man ikke kan finde et flertal for.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Jamen vi er da også glade for, at man trods alt har fået strammet det lidt op, men jeg er da lidt rystet, hvis det er således, at Venstre og De Konservative har fået vredet armene om på ryggen af regeringen på den måde, at hvis Venstre og De Konservative siger deres mening og stemmer efter deres overbevisning her i Folketinget, så er fremtidige forhandlinger med regeringen om en opstramning udelukket. For det, hr. John Vinther sagde her, var, at der ikke var nogen grund til at stemme for, og at det var bedre, at man søgte at få nogle resultater. Jeg er enig i, at vi skal søge at få nogle resultater, og det vil vi også gerne være med til. Men det forhindrer jo ikke Venstre og De Konservative i at stemme efter deres overbevisning og støtte forslaget. Det udelukker det vel ikke. Eller er det sådan, at regeringen har sagt til Venstre og De Konservative: Hvis I støtter Fremskridtspartiets forslag, kan I godt glemme alt om at være med til forhandlinger fremover? Det tror jeg ikke regeringen har gjort. Så stem nu efter overbevisning og støt forslaget!

Anne Baastrup (SF):

Jeg vil indledningsvis skære det helt ud i pap: SF og Enhedslisten er ikke en del af det folrig om en skærpelse af kriterierne for at opnå indfødsret, der er indgået i Indfødsretsudvalget. Der skal ikke være tvivl om, at SF afviser dette forslag.

Og så vil jeg godt benytte lejligheden til at problematisere Fremskridtspartiets holdninger til indvandrere og flygtninge. Fremskridtspartiet hetzer konstant mod disse mennesker, og et af argumenterne er, at disse mennesker er på overførselsindkomster. Hvis det er sådan, at man skal bo i landet i 12 år, før man kan få indfødsret, kan der være mange stillinger, man simpelt hen afskæres fra at få. Vi hører jo konstant historier om veluddannede akademikere blandt de flygtninge, der kommer her til landet: mennesker, der har fået en god uddannelse, og som opfører sig helt eksemplarisk, men som ikke kan få arbejde i de virksomheder, som har brug for dem, fordi de ikke kan få et pas, så de kan rejse rundt, og vi oplever mennesker, der gerne vil have stillinger, som forudsætter et dansk statsborgerskab. Man kan bl.a. ikke blive tjenestemand.

Jeg synes, Fremskridtspartiet på et eller andet tidspunkt skal overveje, hvad det egentlig er,

det vil. Vil det ensidigt gå efter at holde en gruppe af mennesker uden for det danske samfund, eller vil det prøve at integrere dem? Hvis det sidste er tilfældet, er en af måderne altså ikke at opstille et krav om, at man skal have haft 12 års ophold her i landet for at få dansk statsborgerskab. Det er mennesker, det handler om, og disse mennesker er i besiddelse af ressourcer. Hvad med at udnytte ressourcerne i stedet for altid at hetze på, at disse mennesker kun giver problemer?

(Kort bemærkning).

Jan Køpke Christensen (FP):

Det er rigtigt nok, at det er mennesker, det handler om, som det bliver sagt. Men her i landet er det altså også mennesker, det handler om, når det drejer sig om ældre menneskers dårlige vilkår osv. Og det er et spørgsmål om fordeling af de ressourcer, vi nu engang har her i samfundet. Derfor har Fremskridtspartiet den politik, det har.

Jeg vil godt sige til hr. John Vinther, at er der nogen, der må have dårlig samvittighed her i dag, må det være hr. John Vinther. Det, vi så i valgkampen fra hr. John Vinthers side, er efter min bedste overbevisning rent og skært plattenslageri. For er der nogen, der gerne vil markere sig i flygtningepolitikken, er det hr. John Vinther, og det er derfor, at Fremskridtspartiet appellerer til De Konservative om, at de følger grundloven og stemmer efter deres overbevisning og bringer de ting til udførelse, som de lover vælgerne i en valgkamp.

Hr. John Vinther har et forklaringsproblem, og det ved hr. John Vinther! Jeg synes, hr. John Vinther klart og tydeligt burde erkende, at også han ønsker at markere sig. Vi hørte lige, at modsat Det Konservative Folkeparti ønsker Fremskridtspartiet bare at markere sig! Ja, hvilke af de politiske partier gør ikke det? Det så vi jo under valgkampen. Jeg kan nævne den ene annonce efter den anden, hvor det klart og tydeligt fremgik. Man skulle næsten tro, at hr. John Vinther var opstillet for Fremskridtspartiet på daværende tidspunkt. Vi må så erkende, at det er godt, at han ikke var det, for hr. John Vinther er med til at skabe politikerlede ved at sige ét i en valgkamp og så gøre det diametralt modsatte, når han her i Tinget skal være med til at behandle nogle saglige forslag fra Fremskridtspartiet. Så tager han afstand fra det, fordi han vil være såkaldt pæn osv. Men når der er en valgkamp, hvor der skal høstes stemmer, har han

altså nogle diametralt modsatte holdninger. Jeg synes, det er på høje tid, at Det Konservative Folkeparti også her i Tinget viser, at det, man siger i valgkampen, er noget, man ønsker gennemført, når man kommer herind. Jeg synes, det efterhånden er meget deprimerende at opleve Det Konservative Folkeparti i denne sag.

(Kort bemærkning).

Anne Bastrup (SF):

Jeg vil godt spørge hr. Jan Køpke Christensen: Hvad koster det det danske samfund at meddele dansk statsborgerskab? Ikke en krone! Som indvandrere og flygtninge, der har lovligt ophold her i landet, har man præcis de samme muligheder for at få bistandshjælp og arbejdsløshedsunderstøttelse m.v. Der er ikke nogen merudgifter; tværtimod er det en indtægtsdækket virksomhed at meddele statsborgerskab. Der er som bekendt et gebyr. Hvis det er på det niveau, Fremskridtspartiet debatterer, kan jeg godt forstå, at man lægger an til en hetz mod at meddele dansk statsborgerskab. Det, hr. Jan Køpke Christensen oplyser, er jo fuldstændig fejlagtigt.

(Kort bemærkning).

John Vinther (KF):

Jeg skal da takke for interessen for, hvordan jeg førte min valgkamp. Det tyder jo på, at de ganske få annoncekroner, vi havde til rådighed, har virket, og det kan jeg kun kvittere for.

Må jeg så ikke sige, at det, jeg sagde i min valgkamp, og det, som jeg skriftligt gav udtryk for, var, at vi ikke ønsker, at der gives statsborgerskab til kriminelle udlændinge. Og for ganske få minutter siden sagde jeg i min ordførertale, at Det Konservative Folkeparti stadig har den opfattelse, at kriminelle ansøgere ikke skal kunne få dansk statsborgerskab. Uanset hvordan hr. Jan Køpke Christensen vender og drejer det, har jeg meget svært ved at se nogen forskel på de to udsagn.

Men det, jeg så siger, er, at der er forskel på, hvordan vi når det mål. Vi kunne godt stemme sammen med Fremskridtspartiet for dette her, men det ændrer ikke noget som helst, for der er ikke flertal for Fremskridtspartiets beslutningsforslag. Vi synes, det er rigtigt at tage nogle små skridt og ad forhandlingens vej flytte regeringspartierne en lille smule. Vi opnår ikke det hele denne gang, men næste gang vil vi forsøge, om vi kan flytte regeringspartierne en lille smule mere i den rigtige retning. Se, det er at arbejde politisk, det er politisk håndværk, og det tror jeg

gavner noget mere end det, som Fremskridtspartiet her lægger op til.

(Kort bemærkning).

Jan Køpke Christensen (FP):

Nu erkendte hr. John Vinter, at det, som hr. John Vinter satsede meget på i valgkampen, var at gøre opmærksom på, at kriminelle indvandrere ikke skulle have dansk statsborgerskab. Men gang efter gang, når Fremskridtspartiet foreslår det her i Tinget, stemmer Det Konservative Folkeparti ikke for forslaget. Dermed stemmer hr. John Vinter altså imod sin egen overbevisning, og det var det, jeg prøvede at understrege. Jeg ved godt, at vi nok ikke kommer videre med hr. John Vinter i denne sag, men hr. John Vinter ved også, at han i dag har en samvittighed, der er så dårlig, at den oser.

Lad mig så sige til SF's ordfører: Fremskridtspartiet har altid stemt for, at man f.eks. skal modtage FN-konventionsflygtninge – det ved SF udmærket – men problemet er jo, at når man har givet dem dansk statsborgerskab, kan man ikke få dem ud af landet igen. Det ved vi. Sådan er reglerne. Så er de på lige fod med danskere. Hundrede procent!

Vi mener også, at det i nogle tilfælde kan være rimeligt at få dem hertil, og at de får husly og mad og drikke, men at de har samme vilkår som danskere, synes jeg der er grund til virkeligt at debattere. Vi vil hellere hjælpe flygtningene så tæt på deres hjemland og deres egen kultur som overhovedet muligt. Det vil både være til gavn for danskerne og sidst, men ikke mindst, for de pågældende flygtninge selv, og det tror jeg også SF efterhånden ved. Så lad være med at prøve på nærmest at ændre Fremskridtspartiets politik her fra talerstolen! Sådan er situationen: Vi har intet imod reelle flygtninge. Men læg mærke til, at mange af de flygtninge, der kommer hertil, efter vores bedste opfattelse ikke er reelle flygtninge!

(Kort bemærkning).

Poul Qvist Jørgensen (S):

Det var hr. Jan Køpke Christensen's anvendelse af ordet plattenslageri, der kaldte mig herop. Jeg må notere mig, at man åbenbart ude i landet får mere information om, hvad der kun antydes – uden at jeg i øvrigt tager stilling til, om det er rigtigt eller ej – at der har været plattenslageri i en tidligere valgkamp i det storkøbenhavnske område. Det tror jeg ikke det er særlig hensigtsmæssigt at benytte Folketingets talerstol til en diskussion om.

Men når nu hr. Køpke Christensen netop bruger ordet plattenslageri, vil jeg da godt tillade mig herfra at sige, at jeg synes, jeg netop har hørt to former for eller eksempler på plattenslageri af værste art fra hr. Køpke Christensens side. For det første fordi man nu pludselig skal blande en anden befolkningsgruppes mulige problemstillinger ind i en diskussion om det beslutningsforslag fra Fremskridtspartiet, vi her har til debat. Det andet eksempel på plattenslageri er vel det oplæg til en diskussion om reelle eller ikke reelle flygtningeindvandrere. En mærkelig form! Det er meget plattenslagerisk, må jeg sige til hr. Køpke Christensen.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Nu var hr. Jan Køpke Christensens argument for, at man skulle anbefale dette beslutningsforslag, netop, at det ville koste penge, hvis man meddelte dansk statsborgerskab til mennesker, der har lovligt varigt ophold her i landet. Det er ikke udlændingelovgivningen, der er til debat; det er spørgsmålet om dansk statsborgerskab. Det koster ikke en krone at give disse mennesker dansk statsborgerskab. Det ved hr. Jan Køpke Christensen godt, og jeg synes, det er pinligt og plat, at man fører dét frem i forbindelse med indfødsretslovgivningen.

Kim Behnke (FP):

En af de oplevelser, man som folketingsmedlem kan få, når man kommer ud og snakker med den almindelige vælgerbefolkning, er, at når man tager de forslag om tildeling af dansk indfødsret med, som Folketinget vedtager, og fortæller folk virkeligheden – fortæller folk, at der kan være ganske mange grove kriminelle imellem, fortæller dem, at hovedparten aldrig nogen sinde har tjent en krone i Danmark, at de konstant har været på bistandshjælp i 6-7 år, fortæller dem, at de ikke engang evner det danske sprog, fortæller dem, at når de kommer til møde i Indfødsretsudvalget og beder om at få særbehandling, er de ikke i stand til at formulere sig på dansk, men må have en tolk med – når man giver den danske befolkning indsigt i disse ting, så tager folk sig til hovedet. De tror ikke, det er rigtigt. De kan simpelt hen ikke forstå, at der blandt de 179, de har valgt ind i Folketinget, er et flertal for, at det skal være dansk politik. Men det er en kendsgerning.

Derfor skal hr. Poul Qvist Jørgensen ikke starte sit indlæg med at påstå, at Fremskridts-

partiet bringer usandheder til torvs – ordet løgne indgik endda i hr. Poul Qvist Jørgensens ordførertale – for det er ikke tilfældet, og hr. Poul Qvist Jørgensen har ingen eksempler på det, men hvis hr. Poul Qvist Jørgensen skulle have det, må vi bede om at få dem fremlagt her. Vi skal ikke have en debat, hvor man hævder om Fremskridtspartiet, at vi bringer løgne ud til befolkningen.

Hver eneste gang igennem de sidste 8 år, hvor der har været indfødsretsforslag, har Fremskridtspartiet til hvert eneste forslag stillet ændringsforslag, hvor vi med referencer til de pågældendes kriminalgeneralieblad har kunnet redegøre for, hvorfor vi ikke mener, at de skal have dansk indfødsret.

Netop som debatten i dag har udviklet sig, viser det sig jo, at dette nok er det punkt, der berører folk mest: at man ligefrem præmierer folk, som har brugt den tid, de har tilbragt her i Danmark, til at udføre kriminelle handlinger: slå andre mennesker ned, stjæle, rane, begå dokumentfalsk, og hvad det nu ellers måtte være. Det har de brugt de år til, som de har tilbragt i Danmark, hvor det danske samfund, danske skatteydere, både har betalt et sted for dem at bo og givet dem lov til at gå i skole og få undervisning i deres eget modersmål. Alt det har vi betalt, og takken er, at de overtræder vores straffelov og begår kriminelle handlinger! Og når regnskabet så skal gøres op, præmierer man minsandten de pågældende mennesker ved at give dem dansk indfødsret.

Og så er det, at problemet opstår, for i det øjeblik de pågældende har fået tildelt dansk indfødsret, er det umuligt nogen sinde at slippe af med disse mennesker igen. Så længe de pågældende er her på en opholdstilladelse, hjemler udlændingeloven dog trods alt den mulighed, at man kan udvise dem af landet, og derfor er det en skandale, når man giver dem den livsvarige gave, det er at få dansk indfødsret.

Så er der spørgsmålet om skatter og afgifter: Et flertal her i Folketinget er parat til at drive klapjagt på den dansker, som er kommet til at regne forkert i sit momsregnskab, og på den virksomhed, som er kommet bagud med betalingerne, fordi det går dårligt med omsætningen osv., klapjagt fra skattemyndighedernes side, razziaer osv. Det er den måde, man behandler danskere på; men udlændinge, som har opholdt sig her i lang tid, og som er langt bagud, eller som har begået bedrageri med told og moms og skat osv., bliver præmieret med dansk statsborgerskab.

Det er det samfund, vi har i Danmark. Det er det menneskesyn, flertallet her i Folketinget har, og jeg er som Fremskridtsmand stolt af at stille mig herop og sige, at det menneskesyn deler jeg ikke, at dér holder jeg faktisk med danskerne.

Med hensyn til sproglige evner: At tænke sig, at vi stiller det krav, at folk skal kunne tale dansk! Det burde jo være en gulerod. Rundt omkring i visse kommuner prøver man at sige: Jamen hvis de ikke vil følge danskundervisningen, kan de ikke få lommepenge eller bistandshjælp. Her var der dog en gulerod, der ville noget: at man siger: Jamen hvis I ikke søger for at få lært det danske sprog, får I altså ikke lov til at få dansk indfødsret. Det var en gulerod, der ville noget – frem for at man tilbageholder bistandshjælp osv. og på den måde prøver at få lokket dem til at lære vores sprog at kende.

Dette er ikke et paradeforslag. Dette forslag er meget velafstemt, for lige i øjeblikket er der en debat i den danske befolkning, og den debat er afstedkommet af en lov, som et næsten enigt Folketing vedtog lidt tidligere på dagen. Det var kun Enhedslisten, der stemte imod, at den kommende prinsesse skulle have dansk indfødsret. Men netop i forbindelse med hendes sag og det, at hun kan – tillad mig udtrykket – »overhale køen«, fordi hun har nogle særlige kvalifikationer og er i en særlig situation, er der en fornyet debat i den danske befolkning om de krav, vi egentlig stiller til folk, der skal have dansk indfødsret. Og det er derfor, dette forslag er her i dag, og ikke fordi det er et paradeforslag.

(Kort bemærkning).

Poul Qvist Jørgensen (S):

Det skal blive meget kort: Hver eneste gang jeg hører hr. Kim Behnke gennemgå eller referere, hvilken opfattelse han har af, hvad der står i cirkulærerne, og hvad der er praksis, bliver jeg mere og mere bestyrket i, at selv en anvendelse af ordet løgne er for mild i forhold til det, som hr. Kim Behnke siger.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Nu er der jo meget vide rammer for, hvad man kan sige fra Folketinget talerstol, men det, jeg udbad mig, var ikke en uforskammethed fra hr. Poul Qvist Jørgensen; det, jeg udbad mig, var nogle eksempler. Lad os få nogle eksempler – tre eksempler eller bare ét eksempel – på, at jeg eller Fremskridtspartiet vedrørende indfødsret har sagt noget, der ikke passer. Lad os få et eksempel på det og ikke en uforskammethed.

(Kort bemærkning).

Poul Qvist Jørgensen (S):

Hr. Kim Behnke har sagt, at det er en gave, at man oven på at have begået et antal kriminelle handlinger bare kan få statsborgerskab. Det er en usandhed. Hr. Behnke ved udmærket godt, at fristerne rykker det, og at de rykker det meget.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jamen det har ikke noget med at lyve at gøre. Det er et politisk synspunkt. Som det fremgår af side 2 i det fremsatte forslag under § 4, stk. 5, står der, at efter Fremskridtspartiets opfattelse skal det være sådan, at hvis man har fået en fængselsstraf på 6 måneder eller derover, kan man aldrig opnå dansk indfødsret.

Socialdemokratiet synes, man har givet sig helt fantastisk, når man lader de pågældende vente et par måneder eller tre, fire, fem ekstra, inden de får dansk indfødsret. Vi mener i Fremskridtspartiet, at det er en eksklusionsgrund, at det simpelt hen er en grund til, at man ikke nogen sinde skal kunne opnå dansk indfødsret, og det kunne jeg høre at Det Konservative Folkeparti også mente her i dag. Men det er jo en politisk uenighed om, hvornår man skal kunne få den eller, i vores tilfælde, hvornår man ikke skal kunne få den.

Men derfor kan man jo ikke påstå, at Fremskridtspartiet lyver, fordi vi er uenige med hr. Poul Qvist Jørgensen i, om man skal tildele folk den indfødsret eller ej. Det har jo ikke noget med sandhed eller usandhed at gøre; det er politiske synspunkter, og det er fair nok. Det vil jeg gerne lægge arm med hr. Poul Qvist Jørgensen om både i dag og til andre tider. Man skal ikke påstå, at Fremskridtspartiet lyver, fordi vi har et andet politisk synspunkt end den statsautoriserede betonsocialdemokratisme. I et samfund som det danske må det være tilladt at have andre synspunkter end dem, hr. Poul Qvist Jørgensen bringer fra Folketingets talerstol. Men et eksempel på, at vi har løjet, mangler vi stadig væk!

Søren Søndergaard (EL):

Dér, hvor hr. Kim Behnke lyver, det er f.eks., når han påstår, at folk, der har begået såkaldte kriminelle handlinger, bliver præmieret med hensyn til dansk statsborgerskab, når kendsgerningen er, at f.eks. en person, som har fået tre bøder a 1.500 kr. på grund af trafikforseelser, får

udskudt sin mulighed for at få dansk statsborgerskab i 9 år. Jeg ved ikke, om hr. Kim Behnke kalder dét en præmiering.

Hvad angår selve spørgsmålet om det forslag, vi behandler her, kan jeg gøre det kort, og det kan jeg især gøre med henvisning til, at vi for knap et par timer siden behandlede et lovforslag om dansk statsborgerskab for en enkelt person. Det var ganske vist en helt speciel enkeltperson, men i forbindelse med denne helt specielle enkeltperson hørte vi ikke fra Fremskridtspartiet noget krav om at få at vide, om vedkommende kan klare sig selv og ikke skal leve af offentlig hjælp. Og vi hørte heller ikke noget krav om AIDS-test eller noget krav om at undersøge, om vedkommende har deltaget i kriminelle aktiviteter, eller noget krav om, at vedkommende skal tale dansk.

Men lige så snart vi ikke taler om denne prominente enkeltperson, lige så snart vi taler om almindelige mennesker – folk, der må arbejde for føden, folk, der ikke har nogen andre mennesker, hvis indtægter de kan leve af – når vi kommer til dem, ja, så stiller det sig anderledes, så kommer Fremskridtspartiets strenge krav frem, så kommer alle kravene om, at de ikke må få offentlig hjælp, at de skal AIDS-testes, at det skal undersøges, om de har begået kriminalitet, at de skal kunne tale dansk, osv. osv.

Det er ikke meget, Enhedslisten ikke vil diskutere, men præsenteret for det eksempel på hykleri herinde for knap to timer siden tror jeg, jeg vil afstå fra yderligere bemærkninger i den sag.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Blot for at det, der lige er blevet sagt, ikke skal stå uimodsagt: Med hensyn til det forslag, vi stemte om tidligere på dagen, nemlig om statsborgerskab til Alexandra Manley, så er det vores opfattelse, at hoffet har set hende an i alle ender og kanter. Det har vi fuld tillid til, og vi glæder os meget til at se, at hun modnes og kommer til at udfylde rollen som prinsesse her i landet.

Poul Nødgaard (DF):

Hvis partierne ellers havde gjort sig den ulejlighed at læse dette forslag igennem, ville de se, at der heri faktisk er mange gode betingelser for at få dansk statsborgerskab, som man burde se positivt på. Det gælder både med hensyn til det at kunne tale sproget og med hensyn til kriminalitet osv.

Så hvis man gik positivt ind i behandlingen af dette forslag, ville der slet ikke være nogen vanskeligheder ved at leve op til det forrige beslutningsforslag, for det hele ville falde fuldstændig i hak, hvis man støttede dette forslag, og det vil vi i hvert fald gøre under dets videre behandling.

Tom Behnke (FP):

Jeg skal også her takke for den debat, der har været. Den har været spændende, og den har været givtig, og vi glæder os meget til, hvad resultatet af udvalgsbehandlingen bliver.

Det at få dansk statsborgerskab er meget, meget værdifuldt. Det er noget, man får for resten af livet, ja i de næste mange, mange generationer, og derfor er det vigtigt, at der er nogle klare spilleregler for, hvem der kan opnå dansk statsborgerskab.

Forslaget går jo i sin enkelhed ud på, at vi stiller et krav om, at de skal have tilstrækkeligt med danskkundskaber, og at vi stiller et krav om, at de ikke må have begået kriminalitet. Vi har endda delt forslaget op, således at mildere kriminalitet udsætter muligheden for at få dansk statsborgerskab og grovere kriminalitet naturligvis helt udelukker, at man kan få dansk statsborgerskab.

Der er også et krav om, at man ikke må have gæld til det offentlige, når man får dansk statsborgerskab. Det er jo et rimeligt krav, at man i hvert fald har fået betalt enhver sit. Og der er et krav om, at man skal kunne forsørge sig selv. Vi synes, det er et rimeligt krav at stille, at de pågældende mennesker kan bevise, at de er i stand til at forsørge sig selv, således at de ikke bliver en byrde for Danmark, men derimod et gode.

Det blev nævnt, at forslaget er ulogisk i forhold til det forrige forslag, nemlig beslutningsforslag B 25 om at indføre kvoter for, hvor mange der kan opnå dansk statsborgerskab. Jeg skal her gentage, at der intet ulogisk er i, at man både stiller krav med hensyn til, hvor mange der kan få dansk statsborgerskab, og samtidig siger, at de, der så kan få det, i hvert fald skal opfylde nogle krav, som vi har skitseret i dette forslag.

Både Venstre og De Konservative gav udtryk for, at de ønsker nogle ændringer i forslaget, at forslaget er for firkantet til, at Venstre og De Konservative kan gå ind for det. Efter en længere debat på korte bemærkninger begyndte det jo efterhånden at tynde ud i, hvor uenigheden lig-

ger. Så det må være på nogle ganske små punkter, Venstre og De Konservative er uenige med os, og vi glæder os til under udvalgsbehandlingen at få nogle konkrete udspil fra Venstre og De Konservative om, hvor det er, de ønsker nogle ændringer i forslaget, således at Venstre og De Konservative kan støtte det.

Hvis regeringen var indstillet på det, kunne det jo også være, at vi kunne diskutere det med regeringen og måske få det bedste ud af det og måske endda få forslaget vedtaget.

Hvis ikke specielt Venstre under udvalgsbehandlingen kommer med konkrete bud på, hvor det er, der skal foretages ændringer, så falder hele fru Jonna Grønvers tale til jorden, så var den ikke andet end tomme ord.

Men vi glæder os som sagt til udvalgsbehandlingen, og vi glæder os til at nå frem til andenbehandlingen, hvor vi så kan diskutere eventuelle ændringsforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Indfødsretsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 11.59

Mødet genoptaget kl. 13.00

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen) har meddelt mig, at hun ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om fondsmæglerselskaber.
(Lovforslag nr. L 70).

Forslag til lov om værdipapirhandel m.v.
(Lovforslag nr. L 71).

Skriftlig fremsættelse af forslag

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Hermed har jeg den ære for det høje Folketing at fremsætte:

Forslag til lov om fondsmæglerselskaber.
(Lovforslag nr. L 70).

Der er tale om en genfremsættelse af det forslag til lov om fondsmæglerselskaber, som jeg fremsatte den 3. maj 1995. Forslaget har dog ikke helt samme skikkelse som i foråret, idet den høringsrunde, der var i denne forbindelse, gav anledning til at ændre enkelte bestemmelser. Ændringerne har mest karakter af tekniske justeringer og præciseringer og berører kun i mindre grad selve indholdet af lovforslaget.

Formålet med lovforslaget er fortsat det samme – nemlig navnlig at gennemføre investeringsservicedirektivet og kapitalkravsdirektivet for fondsmæglerselskaber, dvs. selskaber som tilbyder tjenesteydelser i forbindelse med værdipapirhandel. Begge disse direktiver er vigtige led i gennemførelsen af det indre marked med fri etableringsret og udveksling af tjenesteydelser. Lovforslagets primære sigte er at sikre en betryggende investorbeskyttelse og skabe rammerne for, at der til stadighed er stabilitet i det finansielle system.

Med gennemførelsen af direktiverne knæses nogle væsentlige principper. Blandt andet skal fondsmæglerselskaber fremover have offentlig tilladelse, før de kan tilbyde tjenesteydelser i forbindelse med værdipapirhandel. Forudsætningen for at opnå denne tilladelse er, at fondsmæglerselskabet opfylder visse minimumskrav, herunder til kapitalgrundlaget. Endvidere fastlægges en pligt til gensidig anerkendelse, således at et selskab, der har fået tilladelse til at drive fondsmæglervirksomhed i ét